

Μνημονεύετε των ηγουμένων υμών: [Μητροπολίτης Αργολίδος κυρός Ιάκωβος Β' († 26/3/2013)]

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/2016/04/o-makaristos-mitropolitis-mas-kiros-iakovos-v/>]

Μητροπολίτης Αργολίδος

Όλο αυτό το πολυετές, επίπονο και καρποφόρο έργο του, σφραγίστηκε με την εκλογή του ως Μητροπολίτου Αργολίδος στις 18 Νοεμβρίου 1985 και την χειροτονία του στις 23/11/1985 στον Μητροπολιτικό Ι.Ν. Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Αθηνών. Στα 28 περίπου χρόνια της ποιμαντορίας του επάνδρωσε τις ενορίες με άξιους κληρικούς και τα μοναστήρια με «θείω ζήλω πεπυρωμένους» μοναχούς και μοναχές. Πάντα νήστευε και προσευχόταν πριν την χειροτονία κάποιου νέου κληρικού. Στήριζε την Ιεραποστολή στη Σερβία, στην Κορέα, στην Αφρική και ιδιαιτέρως την Ιερά Μητρόπολη Μουάνζα Τανζανίας, όπου Μητροπολίτης είναι το πνευματικό του τέκνο, ο Σεβασμιώτατος κ. Ιερώνυμος από την Ουγκάντα. Ίδρυσε εκκλησιαστικό βιβλιοπωλείο, εκκλησιαστικό Ραδιοφωνικό Σταθμό, έκτισε τον Ιερό Ναό του πολιούχου του Ναυπλίου, του Αγίου Αναστασίου, βρήκε και επανέφερε τα Ιερά Λείψανα του Αγίου Πέτρου Άργους. Ίδρυσε Ησυχαστήρια στα Νερά Αχλαδοκάμπου την ανδρική Ιερά Μονή της Παναγίας του Ακαθίστου και στο Κιβέρι τη γυναικεία Ιερά Μονή, της Αγίας Μακρίνας. Εγκαινίασε

ναούς, καλλιέργησε τη Βυζαντινή Αγιογραφία και Μουσική, τύπωσε σύγχρονα κατηχητικά βοηθήματα, οργάνωσε τη διακονία της νεότητας με συνέδρια και αθλητικές δραστηριότητες, πλησίασε με αγάπη τόσο τους νέους όσο και τους ηλικιωμένους, μερίμνησε για τους ορθοδόξους αλλοδαπούς παραχωρώντας τους ναό για Την τέλεση των ιερών Ακολουθιών και καλλιέργησε πνεύμα αγάπης, προσευχής και άσκησης στο ποίμνιό του.

Βραβεύτηκε με διακρίσεις από διάφορα Πατριαρχεία και Εκκλησίες, από συλλόγους και οργανώσεις. Όλα, όμως, αυτά τα θεωρούσε σκύβαλα. Αναπαυόταν να ταξιδεύει στο αγαπημένο του Άγιον Όρος και στα Πανάγια προσκυνήματα στην Αγία Γή των Ιεροσολύμων.

Μετέτρεψε το ταπεινό Επισκοπείο του σε φρούριο προσευχής, φτιάχνοντας το εκκλησάκι της Παναγίας της Πορταΐτισσας και του Αγίου Πέτρου Άργους· και με το κομποσχοίνι, το Ευαγγέλιο, το Ψαλτήρι και τους Χαιρετισμούς της Θεοτόκου για όπλα του επέλυε τα προβλήματα της Μητροπόλεως. Στις περιόδους – επισκέψεις, μέσα στο αυτοκίνητο συνέχιζε αδιάλειπτα την προσευχή είτε λέγοντας τους Χαιρετισμούς είτε τη νοερά προσευχή. Ταπεινός, διακριτικός, διορατικός, άνθρωπος αγάπης.

Στην Αργολίδα τελείωσε την επίγεια αποστολή του. Λίγες μόνο στιγμές μετά την παραίτησή του είπε: «θα μου μείνει η αγάπη, του λαού· τίποτε δεν κράτησα για τον εαυτό μου, όλα τα προσέφερα στην Εκκλησία».

Στα 81 του χρόνια έφυγε την επομένη του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, ημέρα που ο ίδιος είχε προείπει σε δύο συνεπισκόπους του, καθαρός από κάθε σπίλο ή ρυτίδα. Ήταν 26 Μαρτίου 2013, στις 7:10 το πρωί, όταν ο ουρανός αποκτούσε έναν νέο πολίτη και η γη έναν νέο μεσίτη στον Θρόνο του Τριαδικού Θεού.

Του Μακαριστού Μητροπολίτου Αργολίδος Ιακώβου έστω αιωνία η, μνήμη!

Μνημονεύετε των ηγουμένων υμών, οίτινες ελάλησαν υμίν τον λόγον του Θεού(Εβραίους 13, 7)

Ο μακαριστός Μητροπολίτης Αργολίδος κυρός Ιάκωβος ο Β΄, υπηρέτησε ως ιεροκήρυξ την Ιερά Μητρόπολη Άρτης επί τρεις περίπου δεκαετίες (1960- 1985) κοντά στον άγιο Ποιμενάρχη μας, τον μακαριστό Ιγνάτιο τον Γ΄. Ήλθε από το Αμαρούσιο Αττικής στην Άρτα, κάνοντας υπακοή στον άγιο Πνευματικό του, αείμνηστο π. Αθανάσιο Χαμακιώτη.

Η προσφορά του υπήρξε μεγάλη, θεοφιλής και θαυμαστή. Καταγεγραμμένη ανεξίτηλα στις συνειδήσεις και στις καρδιές όλων μας. Προσφορά καλής ομολογίας και μαρτυρίας πίστεως, έμπρακτης αγάπης και εκκλησιαστικής διακονίας.

Ο π. Ιάκωβος - έτσι τον προσφωνούμε μέχρι και σήμερα - ήταν μια δυναμική, χαρισματική και πολυτάλαντη προσωπικότητα. Άνθρωπος του Θεού, ευλογημένος και αγιασμένος. Μορφή πατερική και ασκητική, φιλομόναχος με ορθόδοξο φρόνημα, προσήλωση στην παράδοση, έντονη λειτουργική και μυστηριακή ζωή, αυστηρή νηστεία και αδιάλειπτη προσευχή. Ακούραστος και βαθύς μελετητής της Αγίας Γραφής -Παλαιάς και Καινής Διαθήκης- των πατερικών και ασκητικών συγγραμμάτων, αλλά και πολλών βιβλίων ιστορίας, ψυχολογίας και λογοτεχνίας. Διέθετε οξεία αντίληψη και ισχυρή μνήμη, ευχέρεια και γλυκύτητα λόγου, ρητορική ικανότητα και σαγηνευτική δύναμη. Επιβλητικός και αγέρωχος, αυστηρός και δυναμικός, αλλά και απλός και καλοσυνάτος. Κληρικός σεμνός και

ταπεινός. Αληθινός ιερέας του Υψίστου. Υπέροχος διάκονος της Εκκλησίας. Μέγας ιεραπόστολος. Με απέραντη αγάπη και προσφορά προς τον άνθρωπο. Με συγκινητικό ενδιαφέρον για τα παιδιά και τους νέους.

Αναφέρομαι επιγραμματικά στις βασικές δραστηριότητες της εδώ ιερατικής του διακονίας.

Ανέλαβε αμέσως τη διεύθυνση του Οικοτροφείου Αρρένων κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες. Αγωνίστηκε για την ανακαίνιση και επέκταση του κτιρίου. Έμεινε και εκείνος στον ίδιο χώρο, κάνοντας συχνά και τον νοσοκόμο και τον μάγειρα. Ο ίδιος πρωτοστάτησε από τον πρώτο, μάλιστα, χρόνο της ελεύσεώς του για τη λειτουργία του Γηροκομείου μας. Μεγάλη η συμβολή του για την κατασκευή νέου κτιρίου για οικοτροφείο θηλέων, με αίθουσα διαλέξεων και τη λειτουργία μονίμου εκθέσεως χριστιανικού βιβλίου. Το κτίριο έχει μετατραπεί πλέον σε ένα σύγχρονο και όμορφο Πνευματικό Κέντρο.

Έκανε περιοδείες σε όλα τα χωριά βαδίζοντας πολλά χιλιόμετρα την ημέρα, για να επισκεφθεί δυο και τρία χωριά, με Λειτουργίες, Εσπερινούς, Παρακλήσεις, κηρύγματα. Κάθε Κυριακή καθιέρωσε εσπερινό κήρυγμα στον Μητροπολιτικό Ναό. Εβδομαδιαίες συνάξεις επιστημόνων με μελέτη της Αγίας Γραφής. Επισκέψεις και ομιλίες σε όλα τα Σχολεία, καθώς και μαθητικές Θείες Λειτουργίες. Ανώτερο Κατηχητικό Σχολείο. Εξομολόγηση σε όλα τα Σχολεία, με την βοήθεια ομάδος κληρικών. Ομάδες αγάπης από κυρίες και μαθητές Γυμνασίου για επισκέψεις και βοήθεια των ασθενών του Νοσοκομείου και γενικώτερη προνοιακή στήριξη των αδυνάτων. Εθελοντική ομάδα φίλων της εξωτερικής ιεραποστολής, με σημαντική βοήθεια προς τις Εκκλησίες Αφρικής, Ιεροσολύμων, Κορέας.

Συγκινητική η αγάπη του για τα παιδιά και τους νέους. Γι' αυτό και λειτούργησε Κατασκηνώσεις από την πρώτη χρονιά. Το έτος 1968 έκαμε τη θεμελίωση δύο μονίμων εγκαταστάσεων, στην ελατόφυτη ορεινή περιοχή, για την εξυπηρέτηση περισσοτέρων παιδιών. Με τις ευχές του, καθώς και του μακαριστού Ποιμενάρχου μας Ιγνατίου, οι Κατασκηνώσεις τελειοποιήθηκαν και έγιναν δυο πανέμορφα κέντρα, για την καλή παραθέριση, ψυχαγωγία και πνευματική καλλιέργεια των παιδιών μας.

Το έτος 1985, η χάρις του Παναγάθου Θεού τον ανέδειξε Μητροπολίτη και ποιμένα της Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος, όπου συνέχισε να εργάζεται με το ίδιο ουσιαστικό πνεύμα, με ζήλο και αυταπάρνηση, προς τον καταρτισμό των πιστών.

Έλεγε συχνά ο ίδιος: «Μοιράστηκα την ιερατική μου διακονία με την Μητρόπολη, Άρτας και Αργολίδας. Και στην Άρτα και στο Άργος έδωσα όλη μου την καρδιά. Βεβαίως έκανα και λάθη. Ποτέ όμως από κακή πρόθεση. Εργάστηκα πάντοτε με αγάπη προς την Εκκλησία. Δεν ξέρω πως θα τα αξιολογήσει ο Θεός. Να

προσεύχεσθε να βρώ έλεος την ημέρα της κρίσεως...».

Εμείς πιστεύουμε ότι, με τις πρεσβείες της Παναγίας, που τόσο πολύ εσέβετο και αγαπούσε, σίγουρα ευρίσκεται εν Χώρα ζώντων, μετά των Δικαίων και των Αγίων, στη μόνιμη και αιώνια Πατρίδα μας, στη Βασιλεία του Θεού.

Θερμά τον παρακαλούμε να εύχεται και να προσεύχεται για μας, που τόσο πολύ τον αγαπήσαμε, ανταποκρινόμενοι φυσικά στη μεγάλη προφορά της δικής του αληθινής και θυσιαστικής αγάπης.

[Συνεχίζεται]

Πηγή: Ημερολόγιον 2014, Αφιερωμένο στον Μακαριστό Μητροπολίτη μας κυρό Ιάκωβο Β΄ (1932-2013), έκδοση, Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος.